معانی مختلف «سهو» در آیات و روایات

منظور من از ورود در اینها این بود: کلمه «رأی» اگر در موضوعات باشد و «ظن» باشد، مشکلی ندارد و اهل البیت هم با آن مشکلی نداشتند. مؤمن است و دارد اعمال خودش را انجام می‌دهد، اگر دائماً بخواهد بر نحو یقین جلو برود، سخت است. ذیل آیه شریفه هم یک روایت هست: «فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ»[1]، راوی گفت وای بر کسانی که در نمازشان شک می‌کنند و سهو می‌کنند.

خود عنوان کافی این است: «بَابُ السَّهْوِ فِي الثَّلَاثِ وَ الْأَرْبَعِ»[2]. حضرت فرمودند: «ان ذلک لایخلو منه احد»[3]؛ اصلاً مقصود از «ساهون» این نیست که آدم در نماز شک کند. هیچ کسی نیست مگر اینکه مبتلا می‌شود. یعنی محل ابتلاء هر مؤمنی است. شما بگویید نه، دائماً باید موقن باشد. «ان ذلک لایخلو منه احد». منظور از سهو، این نیست. منظور سهو از وقت است؛ کل می‌بیند وقت گذشته و اصلاً یادش به نماز نبود. نه اینکه در نماز دارد انجام می‌دهد و شک بکند.

---

[1] المعون ۴و ۵

[2] الكافي- ط الاسلامية نویسنده : الشيخ الكليني جلد : ۳ صفحه : ۳۵۱

[3] البرهان في تفسير القرآن بحرانی، هاشم بن سلیمان ، جلد ۵ ، صفحه ۷۶۸

بازبینی #1
ایجاد شده 5 آوریل 2026 13:46:37 توسط ... .
به روزرسانی شده 5 آوریل 2026 13:48:55 توسط ... .